

מ"ת 37515/10/14 - מדינת ישראל נגד אברהים זיד, עלי מסאמרי

בית משפט השלום בפתח תקווה

מ"ת 37515-10-14 מדינת ישראל נ' זיד (עציר) ואח'

בפני המבקשת נגד המשיבים	כב' השופט דורון חסדאי
מדינת ישראל	
1. אברהים זיד (עציר) ע"י ב"כ עו"ד עבד אל חי	
2. עלי מסאמרי (עציר) ע"י ב"כ עו"ד אבו סייף	

החלטה

רקע כללי בתמצית

1. כנגד המשיבים הוגש כתב אישום מתוקן המייחס להם באישום הראשון ביצוע עבירות של התפרצות לבית מגורים בצוותא, גניבה בצוותא, היזק לרכוש במזיד ושהיה בלתי חוקית בישראל וכניסה לישראל שלא כדין. כן מיוחסות למשיב 1 במסגרת האישום השני החזקת נכס שהושג בעוון ושהיה בלתי חוקית בישראל ולמשיב 2 עבירה של שהיה בלתי חוקית בישראל.
2. בד בבד הוגשה בקשה למעצרים של המשיבים עד תום ההליכים ודין בה התקיים ביום 30/10/14.
3. ביום 30/10/14 אף הוגש כתב אישום מתוקן כנגד המשיבים כשלצדו בקשה מתוקנת למעצרים עד תום ההליכים.
4. ב"כ המשיב 1 ציין כי הוא כופר בהוראות החיקוק הכלולות באישום הראשון ובהוראת החיקוק ב.1. שבאישום השני והוא מסכים לקיומן של ראיות לכאורה בעבירת השב"ח כאמור בהוראת החיקוק ב.2.
- ב"כ המשיב 2 כפר בכלל הוראות החיקוק שבאישום הראשון והסכים לקיומן של ראיות לכאורה באשר להוראת החיקוק באישום השני - עבירת שב"ח.
5. נוכח כפירת ב"כ המשיבים בקיומן של ראיות לכאורה כאמור לעיל, התקיים ביום 30/10/14 דיון

במחלוקות - ב"כ הצדדים טענו טיעוניהם איש איש בתמיכה לעמדת שולחו כמפורט בעמ' 2-10 לפרוטוקול.

תיק החקירה - ראיות לכאורה

6. רס"ר ברעם רן בדו"ח פעולה מיום 13/10/14 ציין בין היתר, כי ביום 13/10/14, הגיע כוח השוטרים אל היעד, ונכנס אליו והוא ציין כי המשיבים (ואחד נוסף מוחמד אבו ודאדי) היו נוכחים במתחם. מבורר כ-3 שב"חים.

בגמר חיפוש שהוא ביצע עם אחרים, נודע לו שנתפס רכוש רב החשוד כגנוב.

7. סמיח רואשדה בדו"ח פעולה מיום 13/10/14 ציין, כי ביצעו צו חיפוש אצל המשיב 1 בטירה, נכנסו לבית, ביצעו חיפוש בבית, בחדר השינה של הילדה בשידה מצא מצלמה מדגם אולימפוס, במטבחון מצא מכשיר סלולארי מסוג אייפון, על המקרר נמצא סלולארי נוסף מסוג "סליידר" בצבע שחור, במטבחון מצא חגורה שחורה.

8. השוטר אופק דוד בדו"ח פעולה מיום 13/10/14 ציין, בין היתר, כי יצאו לחיפוש עפ"י צו בימ"ש, הגיעו למקום, הזדהו כשוטרים, זיהו חשודה בשם נרוונה עבד רבו, אשר הוא הודיע לה שתהיה עדה לחיפוש. לדבריו, בזמן החיפוש החשודה הנ"ל החלה לדפוק את ראשה בקיר והוא מנע ממנה זאת.

9. השוטר רועי כפיר בדו"ח פעולה מיום 13/10/14, ציין בין היתר, כי כוח השוטרים הגיע למקום אשר היה מוקף בחומה גבוהה בצבע אפור, נכנס בשער הברזל אשר היה פתוח, זוהי מבנה ישן נטוש אשר היה מלא פסולת, הם נכנסו למבנה והחלו לבצע בו חיפוש. זיהו באחד החדרים שני אנשים ישנים, במזרון עליו ישן אחד החשודים נמצאו שני מכשירי טלפון סלולארי מסוג "לנובו" בצבע סגול ללא כרטיס סים, והשני "נוקיה" בצבע לבן אשר בתוכו שני כרטיסי סים.

השוטר ממשיך ומבהיר, כי במבנה הנטוש לא נתפס דבר חשוד ואז המשיכו לבית השני בו בוצע החיפוש, סרקו את החדר וזיהו ארון עץ פתוח. לא היה בו דבר. כן ציין השוטר, כי הודיע למשיב 2 שזוהי שהוא עצור (ראה גם מזכר אמיר ביטון מיום 13/10/14).

10. השוטר עדי אדרי בדו"ח פעולה מיום 13/10/14 מציין כי הוא ביצע צילום של כל המוצגים שנתפסו בחיפוש.

11. השוטר אמיר ביטון בדו"ח פעולה מיום 13/10/14, מציין בין היתר, כי במועד הנ"ל בוצעו שני צווי חיפוש, בין היתר, אצל שני המשיבים, כי כוח השוטרים נכנס מהכניסה הראשית שהיתה פתוחה, סרקו

בחדרים, הבחינו בשני בחורים ישנים על מזרון על הרצפה. עצרו אותם. ליד אחד החשודים היה טלפון מסוג "נוקיה" שנתפס. שאר הכוח שביצע חיפוש מצא מגוון גדול של מוצגים. לדבריו במכשיר הנוקיה היה כרטיס סים.

12. השוטר אלעד הוכברג בדו"ח פעולה מיום 13/10/14, ציין כי נתבקש על ידי מפקדו לפרוץ את שער הכניסה לחצר, החשוד/המשיב 1 שהבין כי בכונתו לפרוץ את הדלת לבית, פתח אותה, החל חיפוש בבית. לאחר שלא נמצא דבר, יצאו החוצה על מנת להמשיך בחיפוש בחצר שהיתה כולה מוקפת חומת בטון ונעילה בשער הברזל אותו פרץ, התחיל חיפוש בחצר, על במת בטון היה מיכל מים שחור, הוא פתח אותו ובתוכו היתה שקית בצבע צהוב שבתוכה, בין היתר, קרטון של בושם חדש, כובע שחור וירוק, דיאודורנט, משקפי שמש, קופסאות בושם, מברגה, אפטר שייב, תיק מרקו פולו, מצלמת "פוגי פילם", מחשב נייד H.P. ומגוון תכשיטים, מטענים, כבלים למחשבים, ערכת איפור "ג'ייד", קופסא עם עטים עם סמל של צה"ל. בתוך המיכל נמצא גם תיק שחור ובו פריטים שונים, וכן נתפסו עולר לדרמן, סכין קומנדו, מפתחות לרכב פולקסווגן.

13. השוטר אייל אליאס בדו"ח פעולה מיום 13/10/14, ציין, כי יצא עם השוטרים לבצע צו חיפוש היכן שישן משיב 1, הוא נכנס לבית משיב 1. בחיפוש מצא בחדר של הילדה מכונת תספורת בצבע לבן + מטען, בבית שבו ישנו משיב 2 ואחר מצא קופסא בצבע כחול התואמת למכונת התספורת שמצא בבית משיב 1 (מסוג "פנסוניק").

14. השוטר עאסם סלמאן בדו"ח פעולה מיום 13/10/14, ציין בין היתר כי, ביצע חיפוש בבית עם הגב' עבד רבו. במהלך החיפוש תפסו מספר מוצגים אשר סומנו כמו למשל נעלי ספורט "מיזונו", "ריבוק", "אדידס", תיק בצבע שחור "קייס מג'יק".

15. השוטר כתריאל חדד בדו"ח פעולה מיום 13/10/14, ציין בין היתר, כי ביצע צו חיפוש בבית משיב 1, ביצע גם חיפוש בחצר הבית שמגודרת ונעולה ומסביבה חומת בטון, בסמוך לגרם המדרגות, חיפש בארונות, ובארון השמאלי מצא שקית בצבע כתום ובתוכה מחשב נייד שחור תוצרת "טושיבה" ללא סוללה, אך היתה סוללה בתוך שקית וכן מטען ושני טלפונים (שחור ולבן) "נוקיה".

16. בתיק החקירה מצוי דו"ח סיכום חדירה לחומר מחשב מיום 14/10/14 של צחי טלמור, באשר למציאת שני מספרי הטלפון מסוג נוקיה שנתפסו:

א. נוקיה עם כיסוי כחול - *****

ב. נוקיה עם כיסוי לבן - *****;

ואף צוינו מספרי הברזל.

בדו"ח דומה נוסף מיום 14/10/14 ובהתייחס למחשב נייד טושיבה, ציין השוטר טלמור כי הוא הריץ עליו תוכנות פורנזיות ומצא, כי קיים מייל בשם *****@gmail.com והוא מצא עסק בשם זה.

17. בתיק החקירה מצויים גליונות צילום/תמונות, בין היתר כדלקמן:

א. של מתחם הבית, כולל החומר לשער הברזל, מבפנים ומבחוץ.

ב. תמונות של חצר הבית, לרבות מיכל המים השחור בו נתפס הרכוש החשוד כגנוב.

ג. תמונות של הרכוש הרב והשונה שנתפס.

18. בתיק החקירה קיים מזכר של השוטר ברק אבינועם מיום 20/10/14, אשר מציינ, כי לאור ממצאי החדירה לאייפון 4 שנתפס במקרר ביתו של משיב 1, בהם אוכן המכשיר על פי נ.צ. ביום 10/10/14 - כ-100 מטר מרח' יגאל ידן, הוא בדק פלט איכונים של מכשיר זה. על פי הפלט ביום 10/10/14 - תאריך ההתפרצות ברח' יגאל ידן **, בסמוך לשעת האיכון (10:10) הטלפון שידר בשעה 09:23 וב-10:23 ללא מיקום. לאחר מכן בין השעות 12:27 ל-13:30 הטלפון שידר מאנטנת "מרכז בזק מזרח כפ"ס". לדבריו, המרחק בין המרכזת הנ"ל לזירת ההתפרצות לעיל כ-80 מטר.

19. בתיק החקירה מזכר ברק אבינועם מיום 20/10/14, לפיו הוחזר באותו יום למתלוננת המחשב הנייד טושיבה (ראה גם הודעת גב' זהר לב מיום 14/10/14 ומזכר ברק אבינועם מיום 20/10/14 ו-14/10/14).

כמו כן בתיק מזכר מיום 20/10/14 של השוטר רחוב סעד, לפיו הוחזר למתלוננת טלפון נייד וראוטר שזיהתה.

20. בתיק קיימת הודעה של מר יוסף יהודאי מיום 17/10/14, אשר ציין בין היתר כי ביום 5/8/14 היתה פריצה בביתו בכפר סבא, וגנבו לו, בין היתר, אייפון 4 S, חנוכיה מעץ, גביע קידוש, סט כלים מרוקאיים ותיק מחשב אפור. לדבריו האייפון ברשותו שלוש שנים, רכש אותו ב-1,500 ₪ ביד 2.

הוא זיהה את האייפון שהוצג לו "**אפילו אותו כיסוי בצבע שקוף**". הוא לא זיהה פרטים נוספים.

21. בתיק קיימת הודעת גב' מגי נויברג מיום 13/10/14 שעה 09:44, בה ציינה, כי ביום שישי האחרון פרצו לביתם ברחוב יגאל ידן 26 בכפר סבא. היא פירטה מה נגנב, כמו למשל סכין קומנדו עם ידית כסף, תכשיטים רבים אשר היו בקופסת עץ, שעון אומגה, שעון בולובה, טבעות, עגילים, שרשרת זהב, טלפון לנובו עם כיסוי שחור, לפ טופ H.P., לפ טופ מגע לנובו עם מסך מסתובב ומטען, מצלמה דיגיטלית, בושם קוקו שאנל, בשמים שונים, ערכת איפור - תיק שחור ובתוכו כל האיפור וכיוצ"ב.

בהודעה נוספת מיום 13/10/14 שעה 15:50, ולאחר שהוצגו בפניה פריטים, בוצע דו"ח זיהוי בו נאמר כי הנ"ל זיהתה שעון זהב, 6 צמידים, שעון "אקוטרין", שעון כיס, שעון כסף, 12 טבעות, עגילים, שרשראות, וכן את הכובע השחור-ירוק של בנה ובושם של בעלה.

22. מר איתי נויברג בהודעתו מיום 13/10/14 זיהה כחלק מהרכוש שנגנב מהם, את סכין הקומנדו, שני לפ טופ, תיק לפ טופ, ילקוט של בנו, פלאפון לנובו של בנו ותכשיטים של אשתו, שעון אקוטרין עם רצועה שחורה, מצלמה דיגיטלית, שעון יהלומים של אשתו, בושם, וקופסת עטים, נרתיק של "ג'ייד" עם חומר איפור וכיוצ"ב.

23. בתיק קיימת הודעת גב' נרוונה עבד רבו מיום 13/10/14, אשר מכחישה כל קשר וידיעה לציוד שנתפס. לדבריה, את האייפון קנה משיב 1 מבחור לפני שלושה חודשים תמורת ₪ 1,200. ביחס לערכת האיפור שנתפסה, אמרה כי אינה שלה.

24. נרוונה בהודעה נוספת מיום 16/10/14 ציינה, כי את האייפון קנה משיב 1 לפני כחודשיים, ולדבריה היא לא שמה אותו במקרה.

25. מן המשיב 1 - אברהים זיד, נגבו חמש הודעות מיום 13/10/14, 15/10/14 (שתיים) ו - 22/10/14 (שתיים).

א. לדברי המשיב 1 בתמצית, יכול והילדה שמה את האייפון במקרה אגב משחק.

ב. בהתייחס לשעון "אקוטרין" שנתפס, ציין כי קנה אותו ממישהו בטירה לפני שבועיים, או 8, 9 ימים תמורת ₪ 150.

הוצג לו כי שעון זה נגנב מכפר סבא לפני יומיים, אז כיצד רכש אותו לפני 8-9 ימים, והוא לא ידע להשיב ולהסביר (ראה גם הודעתו מיום 15/10/14 שעה 10:54).

ג. בהתייחס למצלמות אולימפוס בצבע סגול, טען כי רכש אותה בקלקיליה תמורת ₪ 100.

לדבריו, השתמש בה פעם אחת. לדבריו, קנה את המצלמה עם כרטיסי הזיכרון שבה.

ד. הוצגה למשיב 1 רשימת הציוד שנתפס במיכל המים והוסבר לו שציוד זה נגנב מאותו בית שממנו נגנב השעון שנמצא אצלו במגירה, והוא נתבקש לתת הסבר הגיוני לכך, תשובתו "אני לא יודע וואלה יעני" (עמ' 4 שורה 107).

ה. הוצג לו כי בציוד שנמצא אצל האחרים, נתפס טלפון לנובו שנגנב מכפ"ס ביום שישי האחרון ומה יש לו לומר על כך, תשובתו: "אני לא יודע".

26. בהודעה נוספת מיום 15/10/14, ציין משיב 1 כי רכש השעון ממישהו בשכונה בה הוא גר (סמי) ולא זכר מתי רכש אותו. אישר כי תפסו טלפון במקרר בי ויכול להיות שבתו שמה את הטלפון שם. הוא ציין כי את האייפון שנתפס בביתו רכש ממישהו בטירה לפני כחודש וחצי, תמורת 350 ₪.

27. בהודעה מיום 22/10/14 שעה 17:15 שב וציין, בין היתר, כי האייפון שלו, הילדה לפעמים משחקת איתו, הוא לא שם אותו במקרר, קנה את האייפון ממוחמד צודקי בטירה, שיש לו שם חנות, תמורת 350 ₪, ללא קבלה, הוא לא זכר את מס' הטלפון ולא של איזו חברה כרטיס הסיים.

בהודעה נוספת מאותו היום, שעה 21:38, הסביר משיב 1, כי הוא זה שקנה את האייפון ולא אשתו ועל כן לא ידעה שמחירו לא היה 1,200 ₪, הוצג לו כי אמרה שקנה אותו לפני חודשיים תמורת 1,200 ₪ והיא לא רצתה אותו, והוא שתק.

בעמוד 3 לחקירתו ובקשר עם שאלה באשר למועד מגוריו בטירה ולפני כן בטיבה - שתק המשיב 1 וכך ביחס להכרותו את מס' הטלפון שהוצג לו.

28. מוחמד מנצור, בעל החנות לממכר ציוד סלולארי (ר' סעיף 27 לעיל) בהודעתו מיום 23/10/14, ציין בין היתר, כי אינו מכיר את משיב 1, אמר כי לא מכר למשיב 1 טלפון אייפון S4. עוד ציין כי פתח את החנות לפני כשבועיים והוא עובד לבדו ואין חנות אחרת בטירה לממכר טלפוני ששמה מוחמד צודקי. לדבריו, מחיר של 350 ₪ לאייפון S4 אינו הגיוני.

29. משיב 2 - עלי מסמארי, בהודעתו מיום 13/10/14 שעה 08:33, הודה בין היתר, כי נכנס לישראל בלא אישורים, כי הוא עובד בעבודת שיפוצים בטירה אצל אחד בשם מחמוד ומי שבעבורו עבד אישר לו לישון בבית בו נתפס.

בהודעה נוספת מאותו היום שעה 19:13 ציין משיב 2, כי נכנס לתחומי ישראל ביום ב' מעוזן. בהמשך ציין, כי הטלפון לנובו הלבן והנוקיה השחור הם שלו (ראה גם מזכר אלי כהן מיום 13/10/14).

לדבריו, את הלונובו קנה תמורת 150 ₪ ואת הנוקיה קנה מזמן בקלקיליה. לדבריו הוא קנה את הלונובו אבל לא שם בטלפון סים. הוא נשאל איך הוא מכיר את משיב 1 וכמה זמן והשיב "אין לי מה להגיד לך".

הוצג לו כי בחצר הבית נתפס רכוש כמו גם הטלפון שנתפס עליו - שנגנב מבית בכפר סבא ביום שישי האחרון, תשובתו "אין לי מה להגיד לך" ובהמשך סירב להשיב לשאלות (עמ' 3).

בהודעה נוספת שנגבתה ממשיב 2 מיום 15/10/14 לא ידע הוא לומר בביתו של מי הוא ישן "אחד

מטירה.... לא יודע מה קוראים אותו."

הוא נשאל כיצד הגיעו טביעות אצבע שלו למחשב והוא לא ידע להסביר "אולי אני ניקית", לדבריו "אולי אני נגעתי ואני לא זוכר. יש שם הרבה רכוש אולי הזזתי את זה, אני לא זוכר" (עמ' 2) (ר' גם חוו"ד מז"פ מיום 21.10.14).

הוא שב על דבריו כי רכש את הטלפון לנובו הלבן ביום שבת בשוק של אלטעזאכן, תמורת ₪ 250 מבחור שאת שמו לא ידע, בשוק.

בהודעה שנגבתה ממשיב 2 ביום 20/10/14 הוא נשאל האם פרץ לבית ברחוב יגאל ידן בכפר סבא ביום 10/10/14 והוא השיב "אין לי מה להגיד", הוצג לו שנמצאה ט.א. שלו על המחשב הנייד לנובו והוא לא השיב ולא היה לו הסבר לכך (עמ' 2).

30. עיינתי אף בהודעות שנגבו ממוחמד אבו ואדי מיום 13/10/14 שעה 09:19 ושעה 21:19 ומיום 15/10/14 וכן בהודעתו של סעיד סעסע מיום 20/10/14.

סעסע בהודעתו ציין, בין היתר, כי פרט אליו גרים במתחם משיב 1 ואשתו. החצר משותפת, סביבה גדר עם שער לחצר, ואין מצב שמישהו מהרחוב ייכנס לשם "אף אחד מבחוץ אין לו מה לחפש שם. בנוסף השער של החצר נעול על מנעול" (עמ' 2).

ראיות לכאורה - המסגרת המשפטית

31. במסגרת בחינת קיומן של "ראיות לכאורה להוכחת האשמה", בית המשפט נדרש לפוטנציאל הגלום בחומר הראיות, דהיינו, האם קיים סיכוי סביר שחומר הראיות בתיק יוביל להרשעתו של הנאשם. (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל פ"ד נ(2) 133, 147 (1996); בש"פ 6742/11 אלמכאווי נ' מדינת ישראל (26.9.2011); בש"פ 3526/13 כיאל נ' מדינת ישראל (27.5.2013)). בשלב בחינת התשתית הראייתית לא ידרש בית המשפט לטענות הנוגעות למהימנות או למשקל הראיות, אלא במקרים חריגים, כאשר חומר הראיות מגלה על פניו סתירות או פירכות מהותיות, המלמדות על חולשה בולטת בתשתית הראייתית (בש"פ 5191/13 אבו חאמד נ' מדינת ישראל (29.7.2013); בש"פ 8477/12 פיניש נ' מדינת ישראל (29.11.2012); בש"פ 4692/06 אלמוגרבי נ' מדינת ישראל (20.6.2006)).

32. לאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים, בחנתי את חומר הראיות שבתיק ובהנתן המסגרת המשפטית בשלב הדיון בבקשת המעצר, נחה דעתי כי קיימות ראיות לכאורה כנגד המשיבים, ברמה הולמת בהתאם להלכת זאדה.

33. הרכוש שנתפס כמפורט לעיל נתפס במתחם סגור אשר המשיבים 1 ו-2 מתגוררים בו. במיוחד אמורים

הדברים לגבי המשיב 1, אשר מתגורר בו יחד עם משפחתו.

34. ברשות המשיבים נתפס רכוש שאין חולק כי הנו גנוב והוא אף זוהה על ידי בעליו, כאשר המדובר ברכוש שנגנב זה מקרוב ביום **10.10.14** וברכוש אחר שנגנב עוד ביום 5.8.14.

35. ההסברים שסיפקו המשיבים להמצאות הציוד בידם נמצאו כלא אמינים (לשון המעטה) ואף קיימת סתירה בגרסאות לעניין הטלפון איפון 4 s , בין הסברי המשיב 1 לבין הסברי אשתו באשר למועד רכישתו ועלותו. לא למותר לציין כי אף נעשתה בדיקה באשר למקום רכישתו, ונמצא כי המשיב לא רכש את הטלפון במקום שציין כי עשה זאת.

36. בהתייחס לעובדה כי ציוד רב שנגנב באירוע פריצה בכפר סבא מיום 10.10.14, נמצא ביום 13.10.14 במתחם בו מתגוררים המשיבים, הרי שמדובר בחזקה תכופה.

בע"פ 480/88 **בן דוד פרץ נ. מ"י פ"ד מ"ג** (4) 397 נפסק לעניין הכלל בדבר החזקה התכופה, שהיא אינה אלא אחת מהחזקות שבעובדה ולפיו על פי ההגיון ונסיון החיים ניתן להסיק להימצאותו של חפץ שנגנב זמן לא רב לאחר הגניבה בחזקתו של פלוני, **על הקשר שבין פלוני למעשה הגניבה. (ר' גם: ע"פ 15/78 ביבס נ. מ"י פ"ד ל"ב (3) 64.**

37. אמנם המשיבים מרחיקים עצמם מכל קשר לרכוש הגנוב, כל אחד וטענותיו הוא, אך כענין שבעובדה לכאורה, רכוש גנוב נמצא בידי המשיבים זמן לא ארוך לאחר האירוע. מדובר בפרק זמן המהווה חוליה אחת מכלל הנסיבות (ר' ע"פ 71/76 **מרילי נ. מ"י פ"ד ל' (2) 813, 824, 825.**

בבש"פ 3212/02 **פבל נ' מ"י** (לא פורסם), נפסק בין היתר, כי:

"התוצאה היא שאותה "חזקה תכופה" הנובעת ממצאתו של חלק משלל ההתפרצות בחזקת העורר לא זו בלבד שלא נפגם תוקפה אלא שהיא נותרה על כנה מבלי שמי שחייב להציע לה הסבר אשר יניח את דעתו של בית המשפט עושה זאת".

38. לא למותר לציין אף את האיכון שבוצע לטלפון הסלולרי שהוחזק בידי המשיב 1, ואשר מלמד לכאורה על המצאותו בסמוך לבית בו בוצעה הפריצה בכפר סבא ביום 10.10.14. לגבי תוקפו של האיכון ותקפותו, לכך יידרש בית המשפט אשר יידון בתיק העיקרי.

39. ב"כ המשיב 1 טען כי המדובר בחיפוש בלתי חוקי. לעניין זה, אפנה לדו"ח הפעולה של השוטר בר עם מיום 13.10.14 (שעה 12:40) בו נאמר בין היתר כי " **השלושה שהו במהלך כל החיפוש במקום והוא בוצע בידיעתם המלאה** .." (עמ' 1 למטה) .. כמו כן, ככל שב"כ המשיב 1 טוען, כי עסקינן בראיות שאינן קבילות ואשר לא ניתן לגבש באמצעותן תשתית ראייתית לכאורית, הרי שהלכה היא כי בשלב בחינתן של ראיות לכאורה אין מניעה להשען על ראיות שלא ניתן לומר לגביהן בוודאות כי הן אינן קבילות וייתכן אף כי במסגרת ההליך העיקרי תוכח קבילותן (ר' בש"פ 2514/09 **מזרחי נ' מדינת ישראל**; בש"פ 5306/09 **אבו ואסל נ' מדינת ישראל**; בש"פ 6718/14 **סויסה נ' מדינת ישראל**).

40. לא למותר לציין כי הטלפון הסלולרי אייפון 4 s נתפס במקרה דירת המשיב 1, והטלפון מסוג לנובו נתפס בחזקת המשיב 2.

41. גם אם לשיטת ב"כ המשיבים הראיות המספקות את המשיבים הן ראיות נסיבתיות, הרי שכלל מושרש הוא כי אין מניעה להרשיע אדם על בסיס ראיות נסיבתיות, ובלבד שמכלול הראיות הנסיבתיות מוביל למסקנה הגיונית ואין בנמצא הסבר חלופי הגיוני שאינו תיאורטי ומופרך על פניו (ר' בש"פ 991/99 **מדינת ישראל נ' קנילסקי**; בש"פ 6788/13 **זנון נ' מדינת ישראל**). כאשר ראיות התביעה הן ראיות נסיבתיות, יש לבחון אם הצטברותן והשתלבותן בו בזו יש בה משום מסכת רצופה של עובדות מפלילות ברמה שיכולה להביא להרשעת הנאשם (ר' בש"פ 4844/13 **קופר נ' מדינת ישראל**).

42. לא למותר לציין בהתייחס למשיב 2 כי ט"א שלו נתפסה על המחשב לנובו שנגנב. לצרכי הדיון בבקשת המעצר יצוין כי הלכה היא שט"א הנה ראייה נסיבתית משמעותית, אשר משקלה כמו "חזקה שבעובדה" כאשר נדרש המשיב 2 לעניין טביעות אצבעותיו, נראה כי לא היה לו הסבר מניח את הדעת לכך (ר' בש"פ 839/06 **עמארנה**). הלכה פסוקה היא כי מציאת טביעת אצבע על חפץ שבו נעברה העבירה שלא ניתן הסבר להמצאותה שם, היא ראייה שמשקלה רב ויש בה לבסס הרשעה כראיה יחידה וממילא לשמש כראיה לכאורה לצורך מעצר עד תום ההליכים (ר' בש"פ 10028/03 **אלקריף**; בש"פ 8465/02 **קריספין**). טענת ב"כ המשיב כי המדובר בט"א שנתפסה על חפץ נייד ומשמעותה, תתברר במסגרת הדיון בתיק העיקרי.

43. בהנתן כל האמור לעיל, הרי שקיימות ראיות לכאורה לכלל הוראות החיקוק המיוחסות למשיבים בגדרי שני האישומים הנכללים בכתב האישום המתוקן.

44. **משקיימות ראיות לכאורה, הרי שקמה אף כנגד המשיבים עילת מעצר כפולת ראש. עילה אחת נובעת מהיות המשיבים שב"חים ועניינה המלטות מאימת הדין.**

עילת מעצר נוספת עניינה המסוכנות הנובעת מעבירות הרכוש המיוחסות למשיבים.

45. אכן, כשמדובר בעבירת רכוש, המחוקק לא כלל עבירות אלו בסעיף 21(א)(1) לחוק המעצרים. יחד עם זאת, נפסק בפרשת רוסלן פרנקל כי "**עבירות רכוש המבוצעות באורח שיטתי, או בהיקף ניכר, או תוך התארגנות של מספר עבריינים, או תוך שימוש באמצעים מיוחדים ומתוחכמים, עלולות לפי מהותן ונסיבות ביצוען לסכן את בטחון האדם ואת בטחון הציבור**" (ר' בש"פ 2808/14 ברדה).

46. בבש"פ 45/10 **מסראוה נ' מדינת ישראל** ציין בית המשפט כי הוא מתקשה לקבל את הטענה כי בכל מקרה של עבירת רכוש יחידה או עבירת רכוש לא מתוחכמת לא קמה עילת מעצר וכי אין לראות בעבירות רכוש כמו התפרצות לדירה וגניבת רכב גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה. כן נפסק, בין היתר, כי עבירות של התפרצות לדירה, גם אם אינן מתוחכמות, הן מסוג העבירות שיש בהן מסוכנות אינהרנטית נוכח הפוטנציאל להתפתחות אלימה, וכי פריצה לבית מערערת את הבטחון האישי של הציבור (ר' גם : בש"פ 1221/11 **קוזלי**; עמ"ת (מרכז) 13619-04-13 **קלדרון**).

47. ב"כ המשיבים הציגו בפני בית המשפט החלטות שונות אשר יש בהן לתמוך טענתם כי ככל שקיימת עילת מעצר כנגד המשיבים, הרי שמן הראוי להורות על שחרורם בתנאים. בבש"פ 6781/13 **קונדוס נ' מדינת ישראל**, הותוו השיקולים העיקריים שראוי שינחו את בית המשפט עת שנדרש הוא להכריע באפשרות שחרורם לחלופת מעצר של תושבי האזור הנאשמים בשהיה בלתי חוקית ולעתים גם בעבירות נלוות. נקבע כי על בית המשפט לבחון האם מיוחסת לנאשם רק עבירה בגין עצם הכניסה לישראל שלא כדין, או שמא מיוחסות לו עבירות נלוות שאז שאלת ההתחמקות מן הדין אינה ניצבת לבדה, ויש לבחון גם את מסוכנותו של הנאשם. בהקשר זה צוין כי לא דומה עניינו של מי שהעבירות הנוספות נועדו אך כדי לאפשר את המשך שהייתו בישראל, למי שביצע עבירות נוספות בנפרד ובמנותק מעצם הכניסה הבלתי חוקית.

48. **לאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים, ובהנתן כל האמור לעיל, נחה דעתי כי יש מקום להורות על מעצרו של המשיבים עד תום ההליכים.**

49. ראשית יצוין כי בהיות המשיבים שוהים בלתי חוקיים, הרי ששיקול ממבחינת התכנות חלופת מעצר מעצר הנו מידת העונש לו הם צפויים בשים לב לכלל האישומים המיוחסים להם מלבד עבירת השבח (ר' **בש"פ 4757/97**). כך אף נפסק בבש"פ 10689/07 **נטור**, כי במקרה דנן החשש להמלטות הוא מהותי נוכח העובדה כי המדובר בשהיה בלתי חוקי, כאשר באם יורשע בעבירות המיוחסות לו, הוא צפוי למאסר בפועל, ובעובדה כי לחובתו אישומים נוספים מלבד עבירת שב"ח, יש להצביע על חומרה יתרה העולה ממעשיו (ר' **בש"פ 3136/06**).

50. לא למותר לציין כי לחובת המשיב 1 ארבע הרשעות קודמות בעבירות שב"ח, החזקת סכין, התחזות לאחר, פריצה לרכב וגניבת רכב בגינן אף ריצה תקופות מאסר בפועל. לחובת המשיב 2 הרשעה מבית משפט הצבאי משנת 2010 ותלוי כנגדו כתב אישום נוסף אשר הוגש בחודש פברואר 2014 לבית משפט

השלום ברחובות בגין עבירת שב"ח, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והחזקת כלי פריצה (ר' בש"פ 873/14 קנדיל נ' מדינת ישראל).

51. הלכת **קונדוס** כאמור מבחינה בין נאשם אשר מיוחסת לו עבירה של כניסה לישראל שלא כדין יחד עם עבירות נלוות לבין עבירת שב"ח, כאשר נלוות לה עבירות חמורות. המדובר בעבירות אשר פגיעתן קשה יותר והמגבשות עילת מסוכנות הדוחקת אפשרות שחרור כמו בענייננו אנו (ר' **עמ"ת (מרכז) 35173-02-14**; **עמ"ת (מרכז) 34914-02-14**; **בש"פ 6635/10 עמ"ת (מרכז) 31619-04-10**).

52. **בהנתן כל האמור לעיל, מצאתי להורות על מעצרו של המשיבים עד תום ההליכים.**

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"ב חשוון תשע"ה, 05 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.